

Un mestre

Francesc Burniol, nascut a Palamós el 1869, va fer de mestre a Argentona entre els anys 1893 i 1939. La historiadora Margarida Colomer n'ha escrit el periple vital en un llibre que està molt bé. A l'escola unitària d'Argentona el mestre Burniol va arribar a tenir cinquanta o més alumnes a la classe, d'edats diferents. Els feia totes les assignatures: matemàtiques, gramàtica, geografia, catecisme... Va deixar escrits on es queixa del fred que a l'hivern feia a l'escola, de les males condicions de l'edifici, de les gestions davant les autoritats per aconseguir la construcció d'un nou centre, de les successives incomprendiments d'aquestes autoritats i també dels pares dels alumnes. Molts pares preferien que els fills els ajudessin en les feines del camp. Parlem de quan Argentona era una població molt rural. Un dia els nens van arribar a casa dient que el mestre havia dit a classe que el sol no donava voltes a la terra sinó que la terra girava al voltant del sol. Uns pares es van sollevar. La Margarida Colomer ha trobat exalumnes seus. El qualifiquen d'home seriós, sever, refractari a les festes però "un mestre de cap a peus". Jo en sabia l'existència perquè el notari Juan José López Burniol li és besnét i me n'havia parlat. El notari va assistir a la presentació del llibre i la Margarida Colomer m'explica que va quedar sorprès perquè desconeixia moltes coses del seu ascendent. Per exemple, que havia escrit poesies. La Margarida Colomer en reproduïx algunes. La que va dedicar a Palamós, el seu poble, té una gran qualitat. La que va dedicar a Mataró, la ciutat veïna d'Argentona, és un enfilall de dicteris. Burniol estava engelosit de Mataró perquè alguns pares argentonins duïen els fills a estudiar a les seves escoles, que consideraven més solvents. L'any 1939, les autoritats franquistes li van obrir un expedient. No li van trobar res, i l'autorització per seguir fent classes va ser concedida. Els nous mandataris de l'Ajuntament no hi van estar d'acord i van recórrer contra la decisió amb un informe duríssim amb el mestre. L'acusaven de republicà i catalanista. Van guanyar i Burniol va ser suspès d'ofici i sou quan li faltava un any per jubilar-se. Va tenir un atac de feridura i va morir el 1942, estupefacte. Els mandataris municipals havien estat alumnes seus. Ara hem quedat commocionats pel nen que va matar un professor. No hi té res a veure, però les connexions van al seu aire i a mi m'ha fet pensar que hi ha hagut en aquest país, també, sentències cruels, ajornades i refinades contra els mestres a càrrec d'adults fets i refets que volien mantenir la terra aturada sota el sol.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 26-04-2015 Pàgina 2

-El Punt Avui. Nacional 26-04-2015 Pàgina 2

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/846918-un-mestre.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss